

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**H. T. Moraliske Betenckninger, Og Anledninger til et
dydigt Leffnet**

Thott Ottesen, Holger

Oldenburg, 1719

VD18 13387014

Det II. Capitel. Om at elske Eenlighed og Taushed.

urn:nbn:de:gbv:45:1-14823

vrider nogen af sine Ledemoed af leedet /
 flyver ikke op paa en vogn eller set-
 ter sig udj et skib at fare bort ; men
 hand lader strax falde lågen til sig / at
 det brudne kand heeles og det forstøtte
 komme udj lafve og leed igien. Hvor-
 ledes da ? Meener du vel / at din sam-
 vittighed / som paa saa mange steder har
 faaet skade / kand ved adskillige staeders
 Forandring og forflyttelse igien heeles og
 komme til rette ? Ney det onde skal saa-
 lenge plage og trykke dig / som du haver
 og bærer det hos dig / som er aarsage
 til saadant. Rette derfor og bedre dig ;
 leg den tunge byrde fra dig ; og tvinge
 og spåge dine onde Begierligheder.

Det II. Capitel.

Om at elske Eenlighed og Taus-
 hed.

Ningen Ting tilføjer os meere ondt og
 større skade / end at vi skikker os
 effter det vi hører fra og om andre.
 Vi farer ilde ved andres og fremmedes
exempler men det skulle vel blive bedre
 med

med os / og vi skulle intet skade / dersom
 vi alleniste ville absondre os fra frem-
 mede Selskab. Spørger du mig om /
 hvad mig synes / at du allermest skulle flye
 og slye? Da svarer Jeg dig: Stort
 Selskab: Thi stort Selskab er aarsag
 til det meste onde. Jeg maa sandeligen
 bekiende min egen skrøbelighed: Thi
 aldrig fører Jeg saa gode sæder hjem
 med mig tilbage igien / som Jeg til-
 forn hafde / da Jeg drog bort. Altid
 kommer der noget af lafve af det /
 som Jeg tilforn hafde beslittet mig paa;
 Og altid faaer Jeg derimod noget af
 det tilbage igien / som Jeg tilforn haf-
 de skilt mig ved og lagt fra mig: Og
 saadant volder altsammen / at mand
 har omgiengelse med formange / hvor-
 over mand bliver Letteligen fixeret:
 Thi der er ingen / som jo enten maler
 os det onde vel af / eller og indgfsver
 os nogen last og udhyd / eller i det aller-
 mindste binder os den paa Ermet /
 førend vi veed noget der af at sige. Men
 jo fleere folk mand omgaaes med / jo
 større fare er der hos; Hvilket Jeg
 og har befundet met mig selv: Thi
 Jeg

Jeg kommer altid argierigere ja Hofger
 færdigere tilbage igien / naar Jeg haver Fø
 været iblant Selskab / ja end ogsaa da
 langt meere ubesteden : Thi mand ren
 faaer endeligen enten effterfølge den for
 nem eller være dennem lig / eller ogsaa ild
 hade dennem ; Dog bør mand / at M
 Tage sig vare for disse Begge / paa det uli
 mand ikke enten skal blive de onde li for
 ge/fordi de ere mange / en heller manges U eff
 ven / fordi de ere hin anden ulige ; Sak der S
 fore / O Menniske ! ind udi dit eget Je
 hierte / saa vidt som dig mueligt kand at
 være / og du skal fornemme / at intet
 skal være dig saa gafnligt / som at
 være i udi Een Rom og Roelighed /
 og at tale det mindste du kand med
 andre / og det meste mueligt er med
 dig selv. Thi naar mand finder saa
 stor lyst og fornøjelse udi at snakke me
 get / da kommer mand omsider udi den
 Bane / at mand kand slet intet tie /
 men raaber ud alt hvad mand ved og det
 som hemmeligt er / ligesom Drukkenbolte
 og alle letferdige Rnegte pleyer at giøre.
 Det ene Menniske haver sig dagligen at
 befrygte for det andet ; Tag dig derfor
 der indod vel vare : Thi ingen ulykke er
 Gemees.

gemeenere verre eller svigagtigere.
 Förend Stormen reyser sig for alvor /
 da begynder først Havet at russe; Fö-
 rend Bygningen falder / begynder den
 først at knage. Og förend mand seer
 ilden / da opstiger først Røgen. Et
 Menniske kand snart faae en anden udi
 ulykke / og jo naermere fordersvælsen er
 for haanden / jo flittigere legger hand sig
 effter at skiele den. Derfor er dette og
 Summen og meeningen paa altsammen:
 Jeg raader dig at du est langsom til
 at tale.

Det III. Capitel.

Om Dödsens Erindring og Bes-
 tenkende.

Saa længe mand lefver / bör mand
 og at Lære at Leve / og det / som
 end da meere er at forundre sig
 over / saalenge mand Lever / skall mand
 Lære at döe. I hvormange herlige og
 fornemme mænd der haver været til /
 som haver bortlagt ald anden forhindrin-
 ger og forladet Rigdom / Bestillinger og
 ald